денъ Гергьовденъ, а вие по един пуштен байрам, и него го незнаете, кой день вие и кой нее. — Молчи, молчи Якудо! Ке да дойде нашо байрам, и ний ке се примѣдиме — нарѣдиме. В. 27. (срв. М. 75: и той го незнаетъ во кой ден ке бидит) тамаза-чиза ва извѣдем един по един по байрама. Ст. 42.

Байраш име собств. у турскитѣ цигани. Байрам на рада думаше тѣя

Байрамлия (та) който има байрам, празник и празднува. Той е сега байрамлия, има байрам.

Байрамлък (ът) това що е направено и приготвено за байрамът,

Байраче (то) умал. от байрак.

Байро (то) голѣмо байро, малко байро. Двѣ каци с вода в употрѣбено в казанджийски еснаф. Б. употрѣбява се вмѣсто тъпънбух, кован: Байрото му прѣдънлиецо; мѣхът му кожени чи байро.

Байряк. — рецк, в. байрак.

Байрякчар. в. байракчар-

Байрям. в. байрам

Байряче. в. байраче

Байрчина (та)

Байче — умал. от бае, байко, байно, байчо — бате. Бавода мяне, Даманя! На триста души войвода! Ала да сьм байчо невѣста. Д. 25. Не знаеш ли байчо не помниш ли, кога ний сираци остахми, аз бях байче мъничка. Д. 25. и Стояна му продума: почакай байче Стояне Д. 17. в. баче и бачо. 2) име собств. от бае, байчо

Байчев, а, о — и (тѣ), що е на байча. мн. байчеви, дѣто вие байчев и челед та му.

Байчо, тоже што байче.

(баир)

Баирка (та) така наричат на нѣкоя мома, защото домът и бил на баирът, или в тая часть на градът, или на селото която е на баирът. Бог да биет руса Мара баирката. М. 367.

Бакаджик (ът), погледец, мѣсто в планинатата ми в планинскитѣ ридове от дѣто може да се види на далеко. В Ямболскитѣ гори има голѣм и малък Бакаджик. За тѣх се пѣе: Осъмна Стоян, стоене на висок баир Бакаджик. БеЗс. I, 115. в другитѣ сп. се помѣнува бакаджик и на Перин планина: на Перин Перин планина на високът бакаджикъ

Бакаджия (та) гледач, врачар, ерамджия, който върля книги та гледа на тѣх, или който върля боб та врачува. 2) който вади бакии, събира надоплатени пари. прав. бакаяджия

Бакалин (ът) дюкенджия, който продава разна дребна стока, между която и нѣщо за ядене.